

НЕПОЗНАТАТА ГОСПОЖА

Въ едно малко градче живѣлъ младъ и трудолюбивъ човѣкъ. Той ималъ малка печатница, въ която печаталъ картички, известия за годежи и вѣнчавки, едно малко вестниче и др. Работата му вървѣла добре, и семейството му не търпѣло никакви лишения. Малкото му момиченце, Йорданка, било всѣкога добре облѣчено и за голѣми празници получавало разни подаръци.

Но единъ богатъ човѣкъ купилъ и докаралъ нова и по хубава печатница. Работата на Йорданкиния татко намалѣла. Той билъ принуденъ да продаде своята печатница и да подири друга работа. Такава не намѣрилъ, а спестенитѣ пари отъ день на день намалявали. Тогава той решилъ да отиде въ София и тамъ да дири щастieto си.

Прибралъ си всичко, взелъ жена си и Йорданка, качили се вечеръта на влака и сутринъта усъмнали въ голѣмия градъ.

Бащата намѣрилъ още сѣщия день жилище, и се настанили. Почналъ да дири и работа. Но минавали дни и седмици, а такава не намиралъ.

Наближавала Коледа. Въ голѣмата кѣща, гдето живѣли Йорданкини, имало и други семейства. Тѣ почнали да се готвятъ за голѣмия празникъ. Татко ѝ не се спиралъ дома. Все продължавалъ да ходи и да търси работа. Майка ѝ никого не познавала. Не знаела и улицитѣ, та се бояла да се не забърка и не излизала. Тя и малкото момиченце стояли цѣлъ день въ кѣщи. Слизали най-много до двора да се поразходятъ. Тамъ често виждали една побѣлѣла, но хубаво облѣчена и запазена госпожа. Йорданка скоро се запознала и сприятелила съ нея.

Нѣколко дни преди Коледа госпожата излѣзла изъ града. Върнала се съ единъ хамалинъ. Той донесълъ хубаво елхово дръвче и цѣлъ сандѣкъ съ разни покупки.

Йорданка видѣла всичко. Спомнила си, какъ сѣ посрѣщали Коледа други пѣтъ и запитала майка си:

— Мамо, дѣдо Коледа дали ще ни намѣри тука въ тоя голѣмъ градъ?